

خورشید خونرنگ عاشورا غروب کرد. دو روز پس از آن حادثه، پیکر مطهر شهید بزرگ و سالار سپاه حسین(ع)، سقاي کربلا، علمدار سيدالشهدا، عباس بن علي(ع) توسط گروهی از طایفه بني اسد در کنار نهر علقمه به خاک سپرده شد. امام سجاد(ع) که خود را براي دفن پیکر شهدا به کربلا رسانده بود، نوبت دفن بدن امام حسين و عباس که شد، شخصاً وارد قبر شد و آن دو پیکر خونین را درون قبر گذاشت.

مدفن مقدس حضرت ابوالفضل(ع) در فاصله ای حدود سیصد متر در شرق قبر مطهر امام حسين، در يك بلندي در سر راه غاصبه قرار دارد و مزار او جدا از مرقد سيدالشهدا است تا مرکزيتي براي عاشقان معنويت باشد و قبله و بارگاه ملکوتي و با صفای او هم جايي باشد براي یاد خدا و دعا و نیایش تا دستهاي پر نیاز و دعا خوان به درگاه پروردگار بلند شود و به نام ابوالفضل، که باب الحوائج است، متوسل گردد.

مرقد حضرت عباس در کربلا همواره مورد توجه شیفتگان حق بوده است و زائرانش با خضوع و خشوع و ادب، با چشمي اشگبار و با احترام به مقام والا و جایگاه رفیع این اسوه وفا و فتوت، آن را زیارت می‌کنند و با ارج نهادن به وفا و فداکاری او، از زندگي و شهادت آن سرباز و سردار رشید کربلا الهام می‌گیرند و درس غیرت می‌آموزند. این خط، همچنان در فرهنگ شیعی تدوام دارد.

عباس در دل و جان زائران موقعیتی ویژه دارد. او را به عنوان باب الواجبي که در حرمش حاجت می‌دهد می‌شناسند. مهابت نام عباس در دل دوست و دشمن نهفته است، حتي دوستانش از قسم دروغ به نام او می‌ترسند و بدخواهان هم از بی احترامی به مزار و زائران و حرم ابوالفضل هراس دارند و از قهر و غضب عباس حساب می‌برند.

چه بسیار بزرگانی که با ادب در آستان ابوالفضل به زیارت خاضعانه پرداخته اند و چه بسیار حاجتمندانی که با توسل به او، حاجت خویش را از خدا گرفته اند. زیارت او مورد سفارش و تأکید پیشوایان دین بوده و برای آن، آداب و دستورهای خاصی گفته اند که در کتابهای دعا و زیارت آمده است.

محبوبیت ابوالفضل العباس در دل شیعیان از محبت و احترام ائمه به آن حضرت سرچشمه می‌گیرد. آنان که عاشقانه براي او نذر می‌کنند و اطعام می‌دهند، دلباختگان کرامت و جوانمردی و فتوت اویند. حضرت زهرا عباس را همچون فرزند خود می‌دانند و به او عنایت ویژه دارد.

یکی از مؤمنانی که همه روزه حرم امام حسين(ع) را زیارت می‌کرده، اما حرم حضرت عباس را هفته ای یکبار زیارت می‌کرده است، در خواب حضرت زهرا (س) را می‌بیند. به آن حضرت سلام می‌دهد، اما با بی‌اعتنایی آن بانوي پاک رو به رو می‌شود. می‌گوید: پدر و مادرم فدایت، چه کرده ام که از من اعراض می‌کنی؟! می‌فرماید: چون تو از زیارت فرزندم اعراض می‌کنی. می‌گوید: من فرزندت را هر روز زیارت می‌کنم. حضرت زهرا(س) می‌فرماید: پسرم حسين را زیارت می‌کنی، اما پسرم عباس را کم زیارت می‌کنی.

تعبیری که از امام سجاد، امام صادق و حضرت ولي عصر عجل الله فرجه در گذشته درباره قمر بني هاشم نقل کردیم، جایگاه رفیع او را نشان می‌دهد و ما را مشتاق زیارتش می‌سازد.

امام صادق(ع) به سرزمین عراق رفت و پس از زیارت قبر حسين بن علي(ع) به سمت قبر عباس رفت، کنار آن مرقد ایستاد و زیارتنامه ای خطاب به او خواند(80) تا براي ما نیز الگویی براي عرض ادب به ساحت قمر بني هاشم باشد. این زیارتنامه، که به روایت ابوحمزة ثمالی، از زبان امام صادق(ع) نقل شده است و متنی براي زیارت قبر آن حضرت و ترسیمی از فضایل اخلاقی و جهادي علمدار کربلاست، مفاهیمی همچون تسلیم، تصدیق، وفا، خیرخواهی، جهاد، شهادت، استمرار راه شهدای بدر و... را مورد تأکید قرار داده است. در این جا به ترجمه قسمتهایی از زیارتنامه آن حضرت اشاره می‌کنیم:

«سلام خدا و رسولان و بندگان صالح خداوند و همه شهیدان و صدیقان بر تو باد، ای فرزند امیرالمؤمنین!

گواهی می‌دهم که تو نسبت به حسين بن علي(ع) آن امام مظلوم و جانشین پیامبر، تسلیم بودی و صدق و وفا داشتی. لعنت حق بر قاتلان تو باد، بر آنان که حق تو را شناختند و حرمت تو را زیر پا گذاشتند و میان تو و آب فرات، فاصله افکندند. شهادت می‌دهم که تو مظلومانه شهید شدی...

من تابع شمایم و نصرتم براي شما آماده است و دلم تسلیم شماست.

سلام بر تو ای بنده صالح و شایسته و مطیع خدا و رسول و امیرالمؤمنین و امام حسن و امام حسين.

گواهی می‌دهم که تو راهی را رفتی که شهدای بدر، آن را پیمودند و مجاهدان راه خدا در آن راه با دشمنان دین جنگیدند و از دوستان خدا حمایت و دفاع کردند. خداوند، بهترین و بیشترین و کامل‌ترین پاداش به تو دهد.

گواهی می‌دهم که تو نهایت تلاش را در این راه کردی. خداوند تو را در زمره شهیدان محشور سازد و با رستگاران قرار دهد و

بهترین جایگاه را در بهشت به تو عطا کند.

شهادت می‌دهم که تو نه سست شدی و نه کوتاهی کردی، بلکه با بصیرت در کار خود عمل کردی، به صالحان اقتدا و از آنان پیروی کردی. خداوند بین ما و بین شما و پیامبرش و اولیایش در منزلهای بهشتیان جمع کند و ما را با شما محشور گرداند».